Dosarul nr. 2a-3424/23 (dosar electronic 2-23061609-02-2a-07092023)
Judecătoria Hînceşti, judecător Lilia Roic-Botezatu

D E C I Z I E

mun. Chișinău 8 februarie 2024

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
În componența:
Președintelui ședinței, judecător Ana Panov
Judecătorii Viorica Mihaila şi Vitalie Cotorobai

examinând, fără participarea părților, apelul declarat de Lepădatu Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Hâncești /sediul central/ din 12 iulie 2023, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată, examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, înaintată de Lepădatu Nicolae către Nofit Ion cu privire la încasarea datoriei și dobânzii contractuale la împrumut, prin care acțiunea a fost admisă parțial, -

a c o n s t a t a t :

La 2 mai 2023 reclamantul Lepădatu Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Nofit Ion, solicitând încasarea din contul acestuia a sumei de 800 euro cu titlu de datorie și a sumei de 1360 euro cu titlu de dobândă contractuală la împrumut pentru perioada 02.08.2017-02.06.2020.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că la 2 august 2017 la rugămintea lui Nofit Ion i-a transmis cu titlu de împrumut suma de 800 euro. Astfel, ei au convenit ca Nofit Ion să-i achite lunar dobânda de 5% din suma datoriei. Indică că termenul de restituire a datoriei nu a fost stabilit între părți.

Menționează reclamantul, că ambele părți au fost de acord cu condițiile expuse, fiind completat de Nofit Ion o recipisă, contrasemnată de ambii.

Susține, că în urma negocierilor dintre ei, la 2 august 2017 a transmis, iar Nofit Ion a primit suma de 800 euro.

A mai declarat partea în acțiune, că din cauză că Nofit Ion nu și-a onorat obligaţiunile asumate, la 20 februarie 2020 a transmis acestuia o notificare privind executarea obligaţiunilor sale contractuale.

Urmare a recepționării notificării inițial Nofit Ion a promis să-și onoreze obligațiunile asumate, după care a dispărut iar datoria a rămas neexecutată.

Indică, că datoria pentru ultimii 3 ani este în sumă de 800 Euro, cu titlu de datorie și 1440 Euro, cu titlu de dobânzi fiind calculat din suma datoriei contractuale 40 euro lunar, iar în total datoria pârâtului este în mărime de 2440 euro.

La cererea de chemare în judecată pârâtul Nofit Ion nu a depus o referință.

Cauza a fost examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești /sediul central/ din 12 iulie 2023, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Nofit Ion a datoriei contractuale în mărime de 800 euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 300 euro. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției sale instanța de fond a reținut faptul, că deoarece pârâtul nu a rambursat datoria în sumă de 800 euro, pretenția reclamantului de încasarea a datoriei de 800 euro, este întemeiată.

Cu referire la cerința părții reclamante privind încasarea dobânzii de întârziere, instanţa de fond a considerat-o parțial întemeiată, încasând din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma de 300 euro cu titlu de dobândă de întârziere convertiți în lei moldovenești, la cursul oficial al BNM din data executării hotărârii. Or, corpul sumei acordat pârâtului și dobânda pretinsă a fi încasată în mărime de 1360 euro, în viziunea instanței constituie mai mult decât dublul sumei împrumutate.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 8 august 2023 Lepădatu Nicolae a depus cerere de apel împotriva hotărârii pronunțate, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea. Totodată, partea apelantă a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, motivând prin existența deficiențelor financiare.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2023, s-a respins cererea apelantului privind scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Lepădatu Nicolae, în baza art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, părții apelante fiindu-i acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Totodată s-a explicat părții apelante, că în caz dacă nu va lichida neajunsurile indicate în încheiere în termenul acordat de instanță, cererea de apel nu va fi considerată depusă şi împreună cu actele anexate va fi restituită. În interiorul termenului acordat, partea apelantă a înlăturat neajunsurile indicate. În consecință prin încheierea instanței de apel din 9 noiembrie 2023, apelul declarat de Lepădatu Nicolae, a fost acceptat pentru examinare și intentată procedura în apel.

În motivarea apelului s-au invocat aceleași motive de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, menționându-se faptul că apelantul nu este de acord cu hotărârea instanţei în partea încasării parţiale a dobânzii solicitate în cererea de chemare în judecată, considerând că cererea urma a fi admisă în întregimea cuantumului solicitat de 1360 euro, deoarece între reclamant şi pârât a avut loc un contract de împrumut civil, cu condiţia de achitare din partea lui Nofit Ion a dobânzii în contul lui Lepădatu Nicolae de 5% lunar.

În acest context susține partea, că practica judiciară la fel indică, că în cazul contractelor de împrumut, dobînda se achită în contul celui ce împrumută banii în mărimea convenirii în contract de către părţi pentru perioada convenită. Odată ce în contract nu este indicată perioada, aceasta se prezumă a fi toată perioada până la achitarea datoriei. Odată ce termenul de prescripţie este de 3 ani, adică 36 luni, urmează că Nofit

Ion s-a obligat să achite dobânda în mărime de 5% lunar pentru 36 luni.

Consideră, că instanţa de judecată eronat a apreciat probele aduse de partea reclamantă şi normele dreptului civil, admițând acţiunea parţial. Cererea de chemare în judecată urma a fi admisă integral și în partea încasării dobânzii de întârziere.

La cererea de apel declarată, intimatul Nofit Ion nu a prezentat referință și nu și-a expus opinia vis-a-vis de apelul declarat.

Studiind materialele cauzei, motivele expuse de apelant în cererea de apel, în coroborare cu starea de fapt constatată și legislația pertinentă aplicabilă, Colegiul consideră apelul drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile calculat din data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Apelantul Lepădatu Nicolae a depus apelul la data de 8 august 2023, împotriva hotărârii Judecătoriei Hâncești /sediul central/, dispozitivul căreia a fost pronunțat la 12 iulie 2023. Astfel, Colegiul constată depunerea apelului în interiorul termenului acordat de lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În corespundere cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă:

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi art. 173 Cod de procedură civilă doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată

care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă (1) Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii; (2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar; (3) Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor; (4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare; (5) Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele are au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1)-(3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră

dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

(3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

(5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

(6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art. 8 alin. (1) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în

temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

Potrivit art. 210 din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat. Utilizarea mijloacelor tehnice la semnarea actului juridic este permisă în cazul și în modul stabilit de lege ori prin acordul părților. Dacă, din cauza unei deficiențe fizice, boli sau din alte cauze, persoana nu poate semna cu propria mână actul juridic, atunci, în baza împuternicirii date de ea, actul juridic poate fi semnat de o altă persoană. Semnătura terțului trebuie să fie certificată de notar sau de o altă persoană împuternicită prin lege, arătându-se cauza în a cărei virtute cel care a încheiat actul juridic nu a putut semna cu propria mână.

Conform art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 572 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Art. 867 alin. (1) din Codul civil prevede că, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care iau fost date. În sensul normei enunțate este de înțeles că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiaşi sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate. Contractul de împrumut impune condiția ca în cazul împrumuturilor băneşti predarea cu titlu de împrumut în vederea încheierii contractului să fie efectuată în aşa mod încât împrumutatul să poată dispune de sumele împrumutate din momentul acordării împrumutului.

Conform art. 871 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Conform art. 585 din Codul civil (în vigoare până la 1 martie 2019), în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Conform art. 619 alin. (2) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9 % peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

La fel, art. 372 alin. (3) Cod de procedură civilă În apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părţilor, temeiul sau obiectul acţiunii şi nici nu pot fi înaintate noi pretenţii. Se pot cere însă dobânzi, rate, venituri ajunse la termen şi orice alte despăgubiri apărute după emiterea hotărârii în primă instanţă, se poate solicita o compensaţie legală.

Starea de fapt constatată. Concluziile și aprecierea instanței de apel.

După cum rezultă din materialele cauzei, Lepădatu Nicolae, înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Nofit Ion a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul său a datoriei de 800 euro și a dobânzii contractuale în mărime de 1360 euro, pentru perioada 02.08.2017-02.06.2020.

Fiind învestită cu judecarea cauzei, prima instanţă a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiuinii, încasând de la Nofit Ion a datoriei contractuale în mărime de 800 euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 300 euro. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea instanței de fond în partea admiterii parțial a pretenției de încasarea a dobânzii de întârziere, reclamantul Lepădatu Nicolae a contestat-o cu apel, invocând argumentele expuse mai sus.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluţia instanţei de fond privind admiterea parțială a acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

Iniţial, cu referire la circumstanţele cauzei, în esenţă, reliefate şi de instanţa de fond, Colegiul relevă că, la caz, Lepădatu Nicolae pretinde în acțiune, că în temeiul recipisei din 2 august 2017, Nofit Ion în calitate de împrumutat a primit de la Lepădatu Nicolae, în calitate de împrumutător suma de 800 euro, iar Nofit Ion și-a asumat obligația de a achita și o dobândă contractuală de 5% lunar.

Potrivit materialelor cauzei se atestă și faptul că, pârâtul Nofit Ion nu și-a executat obligația asumată față de împrumutătorul Lepădatu Nicolae, astfel în vederea rambursării sumei restante a împrumutului și sumelor aferente, precum și întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, reclamantul Lepădatu Nicolae a expediat la 27 aprilie 2023 în adresa pârâtului Nofit Ion o notificare, solicitând restituirea sumei datoriei de 800 euro și dobânda de întârziere în mărime de 1440 euro, însă pretenția a rămas nesoluționată.

Corespunzător, Colegiul atestă că prima instanță corect a constatat existența unei datorii și a decis încasarea sumei de 800 euro cu titlu de datorie.

Cu referire la încasarea dobânzii contractuale, Colegiul atestă că prima instanță incorect a reținut starea de fapt și cadrul legal și, ca consecință, incorect a încasat suma de 300 euro cu titlu de dobândă de întârziere. Însă, deoarece cerere de apel a declarat doar reclamantul, Colegiul, conducându-se de principiul neagravării situației în propriul apel, nu v-a interveni în soluția dată de prima instanță.

Instanța de apel a concluzionat în acest mod din două considerente. În primul rând Colegiul atestă, că potrivit motivării, atât în fapt cât și în drept, cum și a dispozitivului hotărârii pronunțate, instanța de fond a încasat dobânda de întârziere, care nu a fost solicitată de reclamant. Din acest considerent, Colegiul v-a respinge cererea de apel, deoarece instanța de fond a încasat suma de 300 euro cu titlu de dobândă de întârziere și a respins pretenția reclamantului de a încasa suma de 1060 euro cu titlu de dobândă de întârziere, pretenție care nu a fost înaintată de reclamant.

Cu referire la dobânda contractuală la împrumut, deoarece instanța de fond nu s-a expus la aceasta, instanța de apel la moment este în imposibilitate de a se expune, deoarece prima instanță nu a soluționat această pretenție și nu s-a expus cu referire la temeinicia sau lipsa temeiniciei de a încasa dobânda contractuală la împrumut.

Ca consecință, Colegiul reiterează că, de și prima instanță a încasat 300 euro cu titlu de dobândă de întârziere, cu toate că nu a fost înaintată o asemenea pretenție, dar, deoarece cerere de apel a înaintat doar reclamantul, va respinge apelul acestuia și va menține hotărârea în felul în care a fost pronunțată, fiindcă nu este permisă agravarea situației în propriul apel.

În privința pretenției de încasare a dobânzii contractuale la împrumut pentru perioada 02.08.2017-02.06.2020, după cum a fost solicitat în cererea de chemare în judecată, reclamantul/apelant dispune de dreptul de a solicita instanței de fond emiterea unei hotărâri suplimentare referitoare la această pretenție, deoarece prima instanță la examinarea în fond a cauzei nu s-a expus la această pretenție și, ca consecință, instanța de apel nu se poate expune în privința unei pretenții care nu a fost examinată de prima instanță în fond.

Din considerentele expuse, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea primei instanțe.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 276^{3}, $276^{4,}$ 385 lit. a) și 389-390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de Lepădatu Nicolae.

Menține hotărârea Judecătoriei Hâncești /sediul central/ din 12 iulie 2023, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată, examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, înaintată de Lepădatu Nicolae către Nofit Ion cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de contractuale.

Decizia este definitivă şi irevocabilă din data pronunțării.

Președintele ședinței **Ana Panov**
Judecător

Judecătorii **Viorica Mihaila**

Vitalie Cotorobai